

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΞΕΛΙΔΕΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΦΛΕΞ. ΣΟΥΤΣΟΣ ΠΕΡΙΠΛΑΡΩΜΕΝΟΣ

Το «Μπουκέτο» προσέφερε πάντοτε στους αναγνώστας του αγνώστους, σελίδας της ζωής των λογίων μας. Σήμερα θα σας αφηγηθούμε πάλιν μίαν χαριτωμένην περιπέτειαν του ενός των ποιητών αδελφών Σούτσων, του 'Αλεξάνδρου.

Ο Αλέξανδρος Σούτσος φεύγων τας εκ μέρους των Ελληνικών άρχων καταδιώξει δι όλα τατα του 'Οθωνος και του καθεστώτος είχε γράψει, κατέγραψε τελευταία και στην Μ. Ασία, και για την άφιξίνην στην Ερυθραία. Αγρόσιτος, ταλαιπωρημένος, χωρίς χρήματα, έφτασε μιά μέρα έξω από ένα χωριονάκι της Ερυθραίας την Κάτω-Παναγιά. Εκεί, συνήτησε στην ακρογιαλιά, έξω από το φτωχό του κελύφι, έναν γεροφράζ νά διορθώνη τά δίχτυα του.

Ο Σούτσος μη θέλοντας νά μπη και νά ζητήσει καταφύγιο μέσα στο χωριό, πλησίασε τον φράζ και του ζήτησε νά τον πάρη βοηθό του.

— Θα σε βοηθώ στην επιδιόρθωσι των δίχτυων, του είπε, θα σφρώνω τη καλύτερα όταν έσθ θα φιορέης; θα μαγειρεθώ, θα κάνω ότι μπορώ. Δέ θέλω νά μου δίνης για όλα αυτά παρά μόνο το φαγι μου...

Ο γεροφράζ συμπάθησε το γεροδοκίμο. Τόν δέχτηκε πραγματικά στο καλύτερι του και ζούσαν ήσυχα κι αγαπημένα.

Ο Σούτσος όμως δεν χρησιμοποιούσε και τες Μούσες. Κι όταν δεν είχε άλλη δουλειά καθόταν και στιχογραφούσε. Ο γεροφράζ τόν έβλεπε φουσιά νά γράφη, μη δέν έδινε και τόση σημασία σ αυτό, ούτε και ήξερε ποιος κινε ο γεροσύντροφός του.

Επί τέλους όμως ανακατέθηκε στη μέση ή Τύχη. Και μιά μέρα, ο φράζ έχοντας νά πάη μερικά ψάρια στο σπίτι του προύχοντος Κάτω-Παναγιάς, του μακροίτην Παναζίδου, έπηρες και τά δίπλωσε με μερικά από τά χειρόγραφα του συντρόφου του...

Ο Παναζίδης—κατηρ του ήδη πληρεξουσίου κ. Παναζίδου—παρέλαβε τά ψάρια και έντελώς τυχαίως έπεσε τό μάτι του πάνω στα χαρτιά πουάσαν τυλιγμένα. Είδε στίχους, χειρογράφοι, παραξενεύτηκε, τούς διάβασε προσεκτικά και είδε πως έποδίζετο περί στίχων αξίας και μάλιστα περί στίχων της Σχολής των Σούτσων, οι οποίοι έπολυδιαβάζοντο τότε και είχαν όρι λίγους θαυμαστάς.

Χωρίς νά χάση καιρό ο Έλλην προύχων έκάλεσε τόν φράζ και τόν ρώτησε πού βρήκε τά χαρτιά που τώλιζε τά ψάρια.

— Τά πήρα από τη καλύτερα, απάντησε άφελώς ο φράζ.

— Καλά και ποιός τάχει γράψει αυτά έπάνω;

— Αυτά; Ο συντρόφός μου. Ένας γέρος, παράξενος, που όλο μουρμουρίζει μοναχό, του και γράφει... Περνούσε μιά μέρα από την καλύτερα, με παρακάλεσε νά τόν πάρω νά με βοηθή, τόν λιπήθηκα και τόν πήρα...

Ο Παναζίδης ύποψιάστηκε.

— Καλά, είπτε στον φράζ, μήν του πής τίποτα γι αυτά που σ' ερώτησα.

Ο γεροφράζ ύποσέθηκε νά μη μιλήση κ' έφυγε.

Την επομένη έφτασε στην ψιροκαλύτερα ο ίδιος ο Παναζίδης. Βρήκε τόν Σούτσο, τοδέειξε τά χειρόγραφα και τόν ρώτησε αν οι στίχοι είναι δικόι του. Ο Σούτσος δεν τό άρνήθηκε.

— Και ποιός, είσαι σ; ρώτησε ο Παναζίδης.

Ο Σούτσος απήντησε ολίγον ποιητικώς:

— Ποιός είμαι; Ένας δυστυχισμένος στρατοζόλο, που βρήκε τη καλύτερη που ζητούσε σ αυτή έδώ τη φοιλή...

Ο Παναζίδης δεν κρατήθηκε περισσότερο.

— Φίλε μου, του είπε, έχω την ύποψία πως είσαι ο ποιητής Σούτσος; Είπε αδύνατον νά κάνω λάθος. Έλα πές μου την αλήθεια.

Ο Σούτσος δεν έπενε περισσότερο. Όμολόγησε πως ήταν πραγματικώς ο ποιητής Αλέξανδρος Σούτσος και παρακάλεσε τόν Έλληνα προύχοντα νά μη αποκαλύψη τό μυστικό του. Ο Παναζίδης του ύποσέθηκε νά μη πη σε κανένα απολύτως τίποτε, αλλά υπό ένα όρον: Νά δεχθή ο ποιητής; νά τόν φιλοξενήση στο άρχοντικό του. Ο Σούτσος άρνήθηκε. Ο Παναζίδης έπέμενε και τέλος τόν έπεισε και τόν παρέλαβε μαζί του εις τό φιλόξενο σπίτι του, όπου βρήκεν ο ποιητής πάσαν άνεση και όπου έγραψε πολλά έμπνευσμένα ποιημάτα του, μεταξύ των οποίων και τό γνωστόν έργο του, τό εκδοθέν κατόπιν στας Αθήνας, ο «Περικλιανόμενος».

Ο Παλαίος

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Συνεχίζουμεν και σήμεραν τας περί εμφάνισως φαντασμάτων και φαινομένων τηλεπαθείας αφηγήσεις των αναγνωστών μας.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ

Άρχιζουμεν με έν πολύ περίεργον φαινόμενον τηλεπαθείας, περί του οποίου μας γράφει λεπτομερώς ο αγαπητός μας αναγνώστης κ. Σακελλάριος, εκ Καλύμνου:

— Πρώ δεκαετίας άκριβώς; συγκατοικοῦσα επί της οδοῦ Χαριλάου Τοικοῦνη με τόν συμπατριώτη μου και συμφοιτητή μου Ραδάμανθον Τυλιανάκη. Κατά τας θερινάς διακοπάς του 1913 ο Τυλιανάκης έφυγε για τη Κάλυμνο κι έμεινα μόνος μου στο δωμάτιο.

Είχε φθάσει έν τῷ μεταξύ ο Αὔγουστος και ζάπλωσα ένα μεσημέρι στο κρεβάτι του φίλου μου, πού βρισκοταν στο δωμάτιο, για ν' αναπαυθώ. Κύτταξα στο καθρέφτη, όταν έξαφνα αντίκρισα μέσα στο γυαλί τό πρόσωπο του Τυλιανάκη! Ήταν γλωρός κι έκλαιγε!..

Ταραγμένος έτρεξα έξω και φώναξα της σπιτονοικοκυράς μου, μη όταν ξαναμπήκαμε στο δωμάτιο δεν διεκρίνω τίποτε στο καθρέφτη. Την ίδια νύχτα κοιμώμιον βαθειά, όταν ξύπνησα έξαφνα από κάποιο κρότο, μέσα στη κάμαρη. Κύτταξα γύρω μου κι αντίκρισα πάλι τόν Τυλιανάκη μαυροφορεμένο μ' ένα χέρι στο χέρι!..

Μ' είχε ξυπνησει ο καθρέφτης ποῦχε σπάσει σε χίλια κομμάτια! Έτρεξα πάλι έξω ταραγμένος κι ως τό πρωί δεν πάτησα μέσα στο δωμάτιο. Τό ίδιο όμο; πρωί έλαβα από τη Κάλυμνο ένα τηλεγράφημα, διά του οποίου μ' ειδοποιούσαν πως ο δυστυχής Τυλιανάκης ήταν άρρωστος και πέθανε! Ξυγνήσαν δε άκριβώς την ίδια στιγμή ποῦσπασε κι ο καθρέφτης του δωματίου και είδα τόν ίδιο μαυροφορεμένο, με τό χέρι στο χέρι...

Ο ΣΑΡΙΚΟΦΟΡΟΣ

Ίδου τώρα και μία ακόμη παραδόξος ιστορία εμφάνισως φαινομένων, τό όποιο προείπε τόν θάνατον συγγενικού προσώπου τού γράφοντος:

Ο έπιστολογράφος μας κ. Ν. Κ. Ξυπορος εκ Τρικιάλων, μας βεβαιώνει έν τη έπιστολή του με τόν κατηγορηματικώτερον τρόπον ότι, ή αφηγήσις του είναι αληθινή, ακριβεστάτη, χωρίς τίποτε τό υπερβολικόν και τόν πιστεύομεν. Μας γράφει λοιπόν ο κ. Ν. Κ.:

— Τόν Ιούλιον του 1907, έμεινα 8 ήμερες, Μιά νύχτα, έννο κοιμώμιον στο ιδιαίτερο δωμάτιο που μου είχην παραχωρήσει, ξύπνησα έξαφνα από κάποιον τρομερό κρότο, πού άκουσα στο κάτω πάτωμα του σπιτιού. Ήταν ή ώρα 12 και 30, μεσάνυχτα δηλαδή, όταν είδα νά ανοίγη ή πόρτα. Νόμισα πως θα ήταν ή θεία μου. Έκείνησά όμως και είδα με φρίκη νά μπαίνει στην κάμαρά μου ένας σαρικοφόρος γέρος, με μεγάλη γενειάδα, ύψηλόν άναστήματος, και με μάτια που λαμποκοπούσαν!

Θέλησα νά φωνάξω και νά ζητήσω βοήθειαν, αλλά έστάθη αδύνατον. Η γλώσσά μου είχε παραλύσει, είχε δεσθή από τόν φόβο...

Εν τῷ μεταξύ ο σαρικοφόρος γέρον μου έγεννε καθισμαστικώς, έπλησίασε στο κρεβάτι μου και μου έδειξε μιά φωτογραφία. Σ' αυτή υπήρχε ο θεός μου, ή θεία μου και τά τέσσαρα μικρά μου ξεαδέλφια.

Ο σαρικοφόρος έσημείωσε επί της φωτογραφίας τούς αριθμούς; 38—46 και κατόπιν έσβυσεν από αυτην την θεϊαν μου και στη θέσι της παρουσιάσθηκε ή μορφή μιάς άλλης, άγνωστον γυναικας.

Έπειτα από όλα αυτά ο σαρικοφόρος έγινε άφαντος. Τότε πλέον άρχισα νά ξεφωνίζω τρελλός από τό φόβο μου και έτρεξα άμέσως έπάνω ο θεός μου και ή θεία μου έντρομοι. Τούς διηγήθην τί είδα, αλλά δεν μ' έπίστεψαν κι άρχισαν να γελοῦν, υπέθεσαν μάλιστα πως θα τά είδα όλα στον ύπνο μου.

Και όμως άμέσως την επομένη ή θεία μου προσεβλήθη από δυνατό πυρετό, κρεβατιώθηκε και σε 46 ήμερες απέθανε σε ηλικία 38 ετών!

Ολίγον; μήνας μετά τόν θάνατον της ο θεός μου έννυμφεθή εκ δευτέρου. Όταν είδα την νέα του σύζυγον, πρόσεξα πως έμοιαζε υπερβολικά με την άγνωστη γυναικεία μορφή που φάνηκε στη φωτογραφία του σαρικοφόρου μετά τό σβύσιμο της άτυχους θείας μου.

X. X.

Σημ. «Μπουκέτο». Παρακολούθηται οι έπιστολογράφοι μας ν' αποστέλουν τας σκετικώς με εμφάνισον φαντασμάτων και φαινομένων τηλεπαθείας αφηγήσεις των και προς τόν κ. Άγγ. Τανάγραν, έν τη Έταιρεία Ψυχικών Έρευνών.

